

Дели-Яни, мѣжъ на четрыдесетъ и пять години.

Тѣзи четырата бѣхъ ужъ варкаджіи, а работата имъ бѣ да ся вмѣќватъ ношнѣ въ корабитѣ и да обиратъ или да убиватъ когото намѣрятъ вѫтре и посль да гы обиратъ.

Пайнавела, лѣжепросякъ, и старъ мѣщанинъ (янъ-кеседжія).

Кравай-Зисо, звѣръ грозенъ който вардеше ношнѣ по тѣмните ѹкъгълы та убиваше който го връхлетеше.

Мантара Калаврезянинъ, контрабандистъ зложизненъ.

Ламбо и Одисеа, слуги на заведеніето, испѣдены нѣко-
га поради кражбѫ отъ заведеніята въ които работали.

И Маруша, млада слугыня въ «Новачковото Кафене»,
луда и тъя за игранье на книги.

Тѣзи бѣхъ редовнитѣ мищерии на «Новачковото Ка-
фене», които яляхъ, піяхъ, играяхъ и спяхъ въ него, и
които тогазъ само излѣзвахъ, когато лишены и отъ най-
сетиѣтѣ си парицѣ въ играицето на комарь тичахъ да
намѣрятъ новъ нѣкоѣнъ пѣчкъ и пары и да ся завърнатъ
по скоро.

Въ срѣднѣтѣ и голѣмѣ залѣ на кафенето имаше едно
быльярдо, столове и масы и огнище дѣто ся приготвяхъ
топлытѣ питія. До неї имаше едно особено място на ко-
ето бѣхъ нарѣдни наредъ ботылки съ спиртовиты питія и
чекиеджето въ което Маруша туряше парытѣ колкото при-
бираше отъ проданѣтѣ имъ.

Въ стаікѣтѣ, която ся падаше отдеино на оногова що
вѣзваше тамъ, играяхъ на книги и ролинѣ, въ стаікѣтѣ
отдево ся готовахъ ястія и въ дѣлги едни съндѣцы имаше
натурени всякакътѣ видъ оружія, принадлежащи на Чолакъ
Маноля и на редовнитѣ посѣтители на кафенето му. Чо-
лакъ Маноль имаше еще и едно скрывалище въ което има-
ше скритъ доста барутъ и крошумы.

На онзи денъ и часъ когато Мацко бѣше при Евста-